

Порада №1 Звертайтеся до керівництва.

Якщо ви виявили насилля або маєте конкретні причини для підозр щодо булінгу учня, терміново поінформуйте адміністрацію закладу освіти. Діти, які цькують інших завжди приховують від дорослих факт знущань. Тож, якщо ви помітили агресивні настрої в бік одного учня, скоріш за все, ваші побоювання небезпідставні.

Порада №2 Сповістіть батьків.

Приховування інцидентів, пов'язаних з насиллям у класі – заздалегідь деструктивна стратегія. Погодьтеся, репутація школи не варта психологічного чи фізичного здоров'я дитини. Тому, аби не стати мовчазним свідком цькування, краще одразу ж повідомте батьків обох сторін, причетних до конфлікту.

Порада №3 Ігнорування – помилка.

Теорії «діти самі розберуться» та «всі через це проходили» цілком себе дискредитували. Кожного року близько 67% українських тінейджерів стають причетними до булінгу (у ролях жертв, кривдників чи свідків). Отже, будь-яка агресивна чи провокативна поведінка учнів – це вагома причина вашого втручання в конфлікт.

Порада №1 Звертайтеся до керівництва.

Якщо ви виявили насилля або маєте конкретні причини для підозр щодо булінгу учня, терміново поінформуйте адміністрацію закладу освіти. Діти, які цькують інших завжди приховують від дорослих факт знущань. Тож, якщо ви помітили агресивні настрої в бік одного учня, скоріш за все, ваші побоювання небезпідставні.

Порада №2 Сповістіть батьків.

Приховування інцидентів, пов'язаних з насиллям у класі – заздалегідь деструктивна стратегія. Погодьтеся, репутація школи не варта психологічного чи фізичного здоров'я дитини. Тому, аби не стати мовчазним свідком цькування, краще одразу ж повідомте батьків обох сторін, причетних до конфлікту.

Порада №3 Ігнорування – помилка.

Теорії «діти самі розберуться» та «всі через це проходили» цілком себе дискредитували. Кожного року близько 67% українських тінейджерів стають причетними до булінгу (у ролях жертв, кривдників чи свідків). Отже, будь-яка агресивна чи провокативна поведінка учнів – це вагома причина вашого втручання в конфлікт.

Порада №1 Звертайтеся до керівництва.

Якщо ви виявили насилля або маєте конкретні причини для підозр щодо булінгу учня, терміново поінформуйте адміністрацію закладу освіти. Діти, які цькують інших завжди приховують від дорослих факт знущань. Тож, якщо ви помітили агресивні настрої в бік одного учня, скоріш за все, ваші побоювання небезпідставні.

Порада №2 Сповістіть батьків.

Приховування інцидентів, пов'язаних з насиллям у класі – заздалегідь деструктивна стратегія. Погодьтеся, репутація школи не варта психологічного

чи фізичного здоров'я дитини. Тому, аби не стати мовчазним свідком цькування, краще одразу ж повідомте батьків обох сторін, причетних до конфлікту.

Порада №3 Ігнорування – помилка.

Теорії «діти самі розберуться» та «всі через це проходили» цілком себе дискредитували. Кожного року близько 67% українських тінейджерів стають причетними до булінгу (у ролях жертв, кривдників чи свідків). Отже, будь-яка агресивна чи провокативна поведінка учнів – це вагома причина вашого втручання в конфлікт.

Порада №4 Нейтралітет- усьому голова.

Якщо ви підтримуєте одну зі сторін-учасників цькування, то конфлікт ускладниться. Тож не шукайте винуватця, адже негативне ставлення до будь-кого з учнів навряд допоможе розв'язвати проблему. Краще зверніться до шкільного психолога за кваліфікованою допомогою.

Порада №5 Наша зброя – неупередженість.

Найкращий спосіб впливу на дітей – стати для них авторитетом. За такої умови з вас братимуть приклад учні, що, погодьтеся, дуже відповідально. Тож будьте для них прикладом виваженого та неупередженого ставлення до усіх. Зрештою, до слів вчителя щодо булінгу, який толерантно поводить себе з оточенням, обережний в оцінках дій інших, прислухатимуться більше.

Порада №4 Нейтралітет- усьому голова.

Якщо ви підтримуєте одну зі сторін-учасників цькування, то конфлікт ускладниться. Тож не шукайте винуватця, адже негативне ставлення до будь-кого з учнів навряд допоможе розв'язати проблему. Краще зверніться до шкільного психолога за кваліфікованою допомогою.

Порада №5 Наша зброя – неупередженість.

Найкращий спосіб впливу на дітей – стати для них авторитетом. За такої умови з вас братимуть приклад учні, що, погодьтеся, дуже відповідально. Тож будьте для них прикладом виваженого та неупередженого ставлення до усіх. Зрештою, до слів вчителя щодо булінгу, який толерантно поводить себе з оточенням, обережний в оцінках дій інших, прислухатимуться більше.

Порада №6 Обговорення – лише наодинці.

Вимагання публічного вибачення або пояснень у цьому випадку – це те ж саме, що лікувати перелом кістки подорожником. Для того, щоб зупинити булінг, необхідно впливати безпосередньо на причину конфлікту, а це можливо лише встановивши довірчу комунікацію. Тож, краще проводити бесіду з учасниками конфлікту віч-на-віч.